

МОЛОДИЙ КОЛОС

ІМ. ДІ. ЧИЖЕВСЬКОГО

ОРГАН КІРОВОГРАДСЬКОГО ОБКОМУ ЛКСМУ

Рік видання XIII
№ 117 (1597)

ЧЕТВЕР, 28 вересня 1972 р.

Ціна 2 коп.

НА З'ІЗД ССМ ЧССР

● 26 вересня з Москви у Прагу для участі в роботі І з'їзду Соціалістичної Спілки Молоді ЧССР відбула делегація ВЛКСМ на чолі з першим секретарем ЦК ВЛКСМ Е. М. Тяжельниковим.

● У Радянському Союзі перебували делегації Спілки молодих комуністів Куби на чолі з першим секретарем ЦК СМК Х. Кромбетом і Монгольської Револьюційної Спілки Молоді на чолі з першим секретарем ЦК МРСМ Ч. Пуревжавом, які їдуть в ЧССР для участі у роботі І з'їзду Спілки Соціалістичної Молоді Чехословаччини.

Гості відвідали ВДНГ СРСР, де ознайомилися з виставкою науково-технічної творчості молоді соціалістичних країн.

Гостей супроводили перший секретар ЦК ВЛКСМ Е. М. Тяжельников, секретарі ЦК ВЛКСМ Г. П. Єлісєєв, Б. К. Пуго.

Делегації братніх спілок були прийняті в ЦК ВЛКСМ. (ТАРС).

Перша колошка номера

ЧЕРЕЗ кілька днів розпочнеться навчальний рік у системі комсомольської політосвіти. Заняття юнаків і дівчат покликані озброювати їх міцними знаннями марксистсько-ленінської теорії, виховувати високі ідейні і моральні якості, підвищувати трудову активність молодих виробничників. Кожен урок має бути підпорядкований втіленню в життя рішень XXIV з'їзду КПРС, мобілізації молоді на дострокове виконання завдань п'ятиріччя.

Навчальний рік починається в обстановці всенародного змагання на честь 50-річчя утворення Союзу РСР. Творча ініціатива, трудова і громадсько-політична діяльність юнаків і дівчат, як і всіх радян-

КОНТАКТ ІЗ АУДИТОРІЄЮ

ських трудівників, направлена сьогодні на успішне виконання зобов'язань, взятих на честь славного ювілею.

Все це створює сприятливі умови для зразкової організації занять. Разом з тим, від керівників гуртків вимагається мобілізувати всі свої зусилля, все уміння.

Відомо, що успіх політичного навчання багато в чому залежить від складу пропагандистських кадрів. Миськомми і райкоми комсомолу чимало попрацювали над підбором і підготовкою пропагандистів. Більшість керівників гуртків — члени і кандидати в члени КПРС, люди з вищою і незакінченою вищою освітою, спеціалісти різних галузей виробництва. Так, в м. Олександрії всі пропагандисти — комуністи, у м. Знам'яні гуртками комсомольської політосвіти керуватимуть дев'яносто процентів членів КПРС. В названих містах вісім пропагандистів із десяти мають вищу освіту.

Серйозно поставились до підбору і підготовки комсомольських пропагандистів у Маловісиківському, Добровеличківському, Петрівському районах. Працівники Онуфрїївського райкому ЛКСМУ разом з працівниками РК КПУ провели влітку кілька теоретичних конференцій, на яких розглянуто питання про взаємодію сили дружби наших народів, про ті здобутки, які має наша країна за 50 років від об'єднання братніх республік в одну Радянську державу.

Багато пропагандистів не вперше прийдуть у молодіжну аудиторію. Роки навчання молоді виробили в них уміння зацікавити слухача, віднайти шлях до найглибшого взаєморозуміння, підказали цікаві форми проведення занять. Все це сприяло підвищенню ефективності освіти, що визначається підвищенням рівня підготовки слухачів, їхньої свідомості, якісно позначається на виробничих показниках. Так, серед слухачів гуртка, яким керує робітниця Олександрійської швейної фабрики Валентина Черних нема жодного, хто б не виконував виробничих завдань. Всі вони беруть активну участь у комсомольському житті фабрики. Активними слухачами і кращими виробничниками стали Володимир Мельниченко і Віталій Ніколенко з колгоспу «Ленінський шлях» Новоукраїнського району, вихованню у молоді почуття господаря на своєму робочому місці були підпорядковані заняття гуртків комсомольської політосвіти у Вільшанському та інших районах.

Справжніми політичними наставниками молоді стали такі пропагандисти, як В. Білобородова з Бобринецького району, І. Литвинів з Новомиргородського, Г. Нечипоренко з Олександрійського, І. Гаврилов з Онуфрїївського районів та багато інших комсомольських пропагандистів.

Проте, не завжди заняття в системі комсомольської політосвіти досягають своєї повної мети. Є ще багато завдань, над якими потрібно працювати. І, в першу чергу, над оволодінням пропагандистами ефективними методами організації навчання.

...Пропагандист прийшов у аудиторію. Він несе молоді знання, розкриває перед нею сторінки нашої історії, допомагає глибше усвідомити ті завдання, які стоять перед молодими будівниками комунізму. Найважливіше в його роботі — це результат занять. Він буде найвагомішим тоді, коли між керівником гуртка і слухачами буде налагоджено найтісніший діловий контакт, коли заняття проходять у справді творчій атмосфері.

ПРАПОР У ДІВЧАТ З „ШЛЯХУ ЛЕНІНА“

Вже два квартали утримує перехідний Червоний прапор обкому комсомолу комсомольсько-молодіжний колектив першої молочнотоварної ферми колгоспу «Шлях Леніна» Онуфрїївського району. Тут трудяться тринадцять дівчат на чолі з групкомсоргом Надією Кириченко.

Доярки зобов'язались надіти по 3150 кілограмів молока на кожну корову і пообіцяли досягти цього рубежа до 20 листопада. Лідер змагання — Надія Костюченко.

Вона вже має по 2906 кілограмів молока від корови. Проте решта суперниць не набагато відстає від передової доярки. Їхні надії — по 2850 кілограмів.

Зараз колектив працює не в повному складі. Одна з кращих, Віра Іванченко, поїхала до Москви, на Виставку досягнень народного господарства, щоб познайомитись з передовими методами праці, аби ще продуктивніше трудитись дома.

І. УДОВИЦЬКИЙ,
інструктор Онуфрїївського райкому комсомолу.

З ОЛЬГОЮ ВІЛЖИНСЬКОЮ РАДІСНО ВІТАЄТЬСЯ КОЖЕН ЖИТЕЛЬ КІРОВОГО, ШО В ДОЛІНСЬКОМУ РАЙОНІ ВОНА — АКТИВНА КОМСОМОЛКА. ОДНА З КРАЩИХ ОПЕРАТОРІВ СВІНОФАРМКИ КОЛГОСПУ ІМЕНІ ЛЕНІНА.

Фото
А. БУДУЛАТЬСВА.

ЯБЛУКА — АКУМУЛЯТОРИ СОНЯЧНОЇ ЕНЕРГІЇ, УЧІНЯМ КІРОВОГРАДСЬКОГО ТЕХНІЧНОГО УЧИЛИЩА № 2 ПОДОБАЄТЬСЯ ЗБИРАТИ ЦЮ ЕНЕРГІЮ В РАДГОСПІ «БЕРЕЖИНСЬКИЙ» КІРОВОГРАДСЬКОГО РАЙОНУ. ДІВЧАТА ШВИДКО НАГРОБНЮЮТЬ ЯБЛУКАМИ КОШКІНІ.

НА ФОТО: КОМСОМОЛКИ М. ДЕМЧЕНКО І Т. ЄФІМЕНКО.

Фото А. ПЕЧЕНЮКА.

У КОЛЕКТИВАХ, де про отримання високих надій молока турбують повсякденно, дбають про корми, поповнення ферм високопродуктивними коровами, вже зараз видно результати копійки праці тваринників.

Не скажеш, що члени правління колгоспу імені Ілліча не приділяють питанню боротьби за молоко належної уваги. Тут дбають про заміну на фермах малопродуктивних корів високопродуктивними. На молочнотоварній фермі № 2, наприклад, відібрано 200 телиць, які в майбутньому поповнять стадо.

Але ось факт. Ще декілька тижнів тому тваринники колгоспу отримували щодобово від кожної корови 8—9 кілограмів молока. Сьогодні ж надії значно впали і продовжують падати. По колгоспу вони становлять 5,4, а на молочнотоварних фермах № 2 та № 1 і того менше — 5 та 4,8 кілограми.

У чому ж причини зниження продуктивності корів? Дехто намагається віднести всі промахи за рахунок цюгоричних природних умов. Мовляв, підводять кормова база. Та в першу чергу це можна пояснити безвідповідальним ставленням до своїх обов'язків спеціалістів, безконтрольністю з боку правління колгоспу за створення доброї кормової бази. Адже успіх, насамперед, залежить від вміння зразково організувати безперебійне постачання кормів, від контролю за дотриманням раціону годівлі.

ТРИВОЖНИЙ СИГНАЛ

«НЕМАЄ РАЦІОНУ»

На прийнятному пункті молочнотоварної ферми № 2 на видному місці висить стенд «Сьогодні наперед». Та даремно тут взнати, хто ж веде перед серед доярок. Хоч пройшло 8 днів десятиденки, на стенді жодного напису.

— Ми завжди вивішуємо тут листок, на якому надруковано прізвище передової доярки, — виправдовується завідувач фермою О. П. Богуненко. — Це лише цього разу так.

Поруч — це стенд. «Показники виконання планового надюю молока доярками ферми». І тут — теж жодного напису.

— Це вже наш головний зоотехнік І. М. Бойко «співає», — сповіщають доярки, і розповідають про те, що, хоч ферма і поруч з конторою, Іван Миколайович не дуже часто тут буває.

— Важко йому добитися, щоб виконувати раціон годівлі, — підтверджує і голова колгоспу О. В. Денисенко, і наводить приклад.

Завезли на ферму буряки. Звичайно, кожна доярка намагається дати своїм коровам якнайбільше кормів, але ж коли їх багато, надмірне споживання призводить до того, що у тварин значно зменшуються надії. Зоотехнік не прослідкував, щоб коровам давали певну кількість буряків. Від цього близько 20 корів на декілька днів значно знизили свою продуктивність.

Не сліdkують спеціалісти, щоб на ферми корми завозилися у необхідній кількості. Декілька днів тому, по

всьому видно, не дуже бережно ставилися на фермах до витрощання бадилля кукурудзи: значну його частину разом з іншими відходами вивезли з приміщення. Сьогодні ж бадилля кукурудзи не вистачає. Можливо його немає? Ні, Є. На площі 150 гектарів стоїть кукурудза. Качани зібрано. Можна косити бадилля кукурудзи на корм тваринам. Одноразово очищуватимуться площі під оранку на зяб. Але ж... Зламався комбайн.

— Раціон. Як такого, його немає. — Це вже ділиться своїми думками тимчасово виконуючий обов'язки завідувач фермою № 1 О. В. Гаваза. — Дасмо на кожну голову 750 грамів дерті. Від випадку до випадку — жом.

Тож, як бачимо, перебої з доставкою кормів на ферму не такі вже й рідкі. І, що теж дуже важливо, забули доярки, коли з ними проводили бодей янесь заняття по підвищенню кваліфікації.

Про все це добре відомо і членам правління колгоспу, і спеціалістам, і секретареві комсомольської організації Григорію Небесному. Та ніяких заходів поки що, аби підвищити надію молока, не вжито.

Ю. ЛІВАШНИКОВ,
спектор «Молодого комунара»,
Колгосп імені Ілліча
Кіровоградського району.

ПОЛІТИЧНИЙ ГАРТ

ЗАНЯТТЯ — В ЦЕХУ

З АРАЗ, на порозі навчального року, особливо помітно всі її досягнення і недоліки, які ми мали торік. Серйозний, самокритичний аналіз потрібен не тільки нам для виправлення промахів і поліпшення роботи гуртка. Думаю, він стане в пригоді і для інших.

Гурток економічних знань цеху № 5 заводу тракторних гідроагрегатів невеликий — 6 слухачів, найменша ланка в системі комсомольської політосвіти. Переглядаючи результати минулого року, із задоволенням відзначу, що приніс він вагомий плід. З першого ж заняття визначили мету роботи, серйозно, по-діловому приступили до її здійснення. Молодь підірвалася здібна. Всі — із середньою освітою, спеціалісти високого розряду.

Погане відвідування — один з найпоширеніших недоліків у роботі гуртка. Мої колеги — пропагандисти найбільше нарікають саме на це. В нашій же групі такої проблеми не існувало, хоч збиралася три рази на місяць.

Відомо, що молодь, як магнітна стрі-

ка, завжди реагує на все нове. Косність, формалізм вона відчуває зразу. Якщо пропагандист сам не боліє душою за доручену справу, то годі чекати від слухачів зацікавленості й ініціативи. У нас же ініціатива в роботі — залпурка успіхів. З яким задоволенням чув я від своїх слухачів не вичитані з підручників, а власні, часто дуже корисні в практичному значенні думки про поліпшення роботи дільниці, цеху...

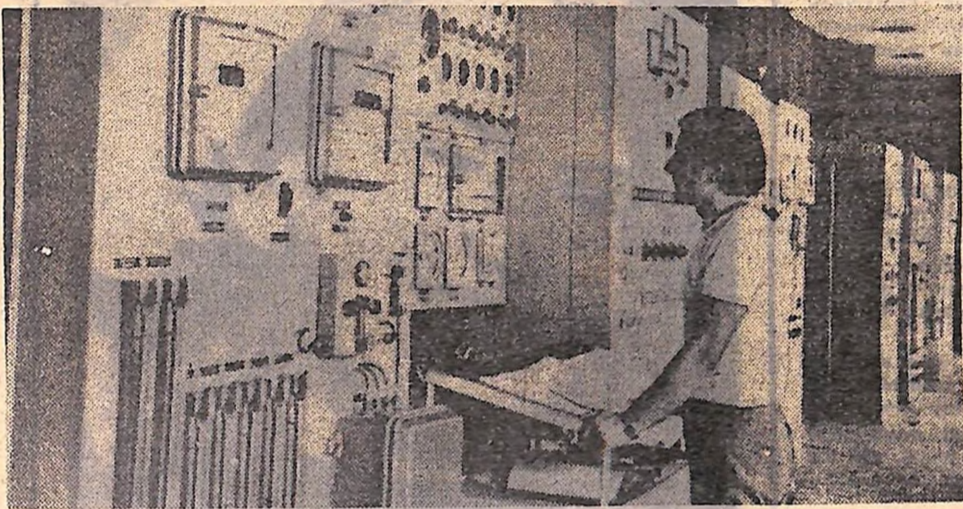
Чималий стаж пропагандиста вже давно змусив мене відмовитись від лекційної форми занять, що найбільш зустрічається. В цеху, після робочого дня, молодого слухача не зацікавиш сухим переліком цифр, дат, прізвиськ. Тут потрібна жива, захоплююча бесіда. І вести її треба на актуальну тему, найкраще — з життя цеху, підприємства, роботи слухача активним учасником. Завдання пропагандиста — аміло вести розмову, щоб не збилася вона на пустослів'я, а висвітлювала саму суть економічних закономірностей.

Широко практикувалися особисті завдання. От хоча б таке: «Резерви підвищення продуктивності праці на твоєму робочому місці». Тема не з легких, але не треба боятися ставити перед слухачами важких завдань. Результати ще раз переконали мене в цьому: відповідями слюсарів-ремонтників Анатолія Лазаренка, Анатолія Мудрого та токаря Володимира Грохальського зацікавилися навіть спеціалісти. Важливим фактором у засвоєнні матеріалу стали також співбесіди після кожної з пройдених тем...

Минулий рік пройшов успішно. На заліковому занятті слухачі показали добрі знання, двоє з гуртківців — А. Лазаренко та А. Мудрий вступили до технікуму.

Новий навчальний рік несе і нові проблеми. Вдвоє зросла і значно ускладнилась навчальна програма, в склад гуртка влилися шість нових слухачів. А це значить, з ними потрібно проводити додаткові заняття. Бракує посібників та допоміжної літератури. Та все ж багато в чому допоможе торішний досвід. Головне — знайти контакт з новим слухачем, азбудити інтерес до вивчення економічних знань, навчити користуватися ними в повсякденній роботі.

М. ЛЕОНОВ,
заступник головного механіка заводу тракторних гідроагрегатів, пропагандист гуртка економічних знань.

Азотно-киснева станція Побузького піхлевого заводу. За гультом управління Іван Заярний.

Фото П. ЗУБЧЕНКО.

КОНФЛІКТ

В ІТАЛІЇ Санджаровський, начальник штабу «Комсомольського прожектора» будинок увірвався до кабінету розлучений, знервований, та Сергій не помічав того, бо й сам у такому стані перебував.

— Неподобство! Ні, ти послухай, Сергію, яке неподобство! — кинів «прожекторист».

— Зачекай, я те ж саме кажу: неподобство. Тільки що давнин секретар райкому комсомолу, вимагає, аби відрадили на бюро новоприйнятих комсомольців...

— Яких це новоприйнятих?

— Яких? Липових! Власюк повідомив у райком, нібито ми прийняли десять чоловік. А ми їх тільки готуємо!

Іван Власюк, секретар комітету комсомолу будови, часто у від'їзді і справами вершить його заступник, начальник комсомольського штабу Сергій Мещеряков. З неприємностями — до нього, з радіощами — до нього. Частіше, однак, з неприємностями. Доброї звістки він не чекав і, покійний долі, приготувався вислухати ще одну прикрість:

— Не тягни, що там у тебе?

— Стінгазету зірвали... — видихнув начальник штабу «КП».

— Хулігани... Хто?

— Шапіро зірвав, Лев Аронівич.

Сергій несподівано засміявся:

— Чудово! Зірвали, кажеш?! Прекрасно!

— Тьху! — скпів «прожекторист».

— Заспокойся. Значить допекло, коли така реакція... Що ж, підемо до проєктантів.

Покритиковані співробітники лєнінградського проєктного інституту «Гіпронікель» зустріли юнаків вороже, виштовхували за двері. Та погано знали вони Мещерякова. Начальник комсомольського штабу не з тих, хто відступає. Він звернувся у партком, він домігся, аби керівник групи проєктантів Шапіро зрозумів, що його вчинок справді видає хуліганством.

СЕРГІЙ і не мріяв про комсомольську роботу. Ще й нині, як зайде мова про майбутнє, він замислюється і починає пригадувати, де та, що будується, ніби

дає зрозуміти: нас чекають інші будови, закінчено Побузький — до побачення, Кіровоградщина! У машинобудівному технікумі на Уралі Мещеряков здобув спеціальність техника-механіка, опісля освоював різні робітничі спеціальності, відмовляючись від посади майстра («Не поважаю майстра, котрий не може замінити будь-якого робітника»). Тоді йому було вісімнадцять років.

На Побужжя їхав без задоволення, правду кажучи, заряди батьків, яких послали на будову нікелевого заводу.

Працював монтажником, зварювальником, майстром, полюбив будову як рідний дім, здружився з робітничими бригадами. Став членом КПРС. І тут несподівана пропозиція: очолити комсомольський штаб.

Сергій довго вагався. То не були вагання людини, невеликої себе, то не був страх перед незвіданим, то була прихильність до обраної професії, жаль розлуки з нею. Та він... згодився, так і не вгамувавши конфлікту у своїй душі.

Іншому щастить: розмірене, спокійне життя тече позаду, відлічує безхмарні дні, заколисує. Сергієві судилося конфліктувати. Хіба той, інший не бачив, як давили гусеницями бульдозерів арматуру електрообладнання? Бачив. Та не затьмарилось чоло. Тим більш, що давили з відома і згоди керівництва. Там, бачте, слід було починати будівельні роботи, а площі вчасно не звільнили. Тож і наказали бульдозеристові: дави.

Для великої будови вартість знищеної арматури — ніщо. Хоча марнотратство було очевидним: вартість арматури та електророзподільної шафи плюс кілька дільниць залишилось без електричного струму. Сергій на очевидному не наголошував. Організував стіннівку «Прожектора», в якій епізод розглядався під іншим кутом зору: як це марнотратство впливає на виховання робітників.

НАЧАЛЬНИК комсомольського штабу будови — людина, залежна від багатьох обста-

вин, випадковостей. Була ж ото історія з електрокабелем: роздавили бульдозером. Може й не нарокком. І появляється стіннівка, в якій конфлікт знаходить документальне вираження. Тільки ж позиції товаришів керівних не співпали. Начальник будівельного комплексу командує: «Вивішуй газету!», а начальник главку, присутній тоді, суворо питає: «Навіщо начальника будівельно-монтажного управління намалювали?». Перемогли, між іншим, інтереси будови. А псувати кабель в її інтерес не входить.

Іншого разу було те ж саме, тільки навпаки: начальник будівельного комплексу командує: «Не малюй!», а начальник главку — «Малюй!» «Прожектористи» намалювали. Намалювали інженера одного з управлінь, котрий кохався із «зеленим змієм» в кімнаті робітничого гуртожитку.

Результати втручання Сергія Мещерякова не завжди позитивні. Бува, відмовчується, бува, обіцянками відбуваються. Та він ніколи не відступає. Секретар парткому М. І. Жилінський з усмішкою схвалення може згадати «історію унікальну». Іде засідання парткому. Раптом відчиняються двері, просовує голову начальник комсомольського штабу будови, просить дозволу зайти. Тоді киває за двері, услід заходить секретар комсомольської організації гірничої дільниці Володимир Козак. Сергій до нього:

— Розповідай!

І Володимир розповідає про те, що неможливо скликати комсомольські збори на дільниці, що звертався до начальника, та допомогти не одержав.

Знову — конфлікт. Знову суперечки: «Чи мав право Мещеряков діяти таким чином?» Та в суперечках виріває те зерно, яке сходить добрими сходами ініціативи, діловитості, зацікавленості будовою.

Такий начальник комсомольського штабу на Побузькому нікелевому,

**І. ЧОРНОГОРЕЦЬ,
М. МАЙСТРЕНКО,**

3000 ПОЇЗДІВ — КОМСОМОЛЬСЬКІ

В липні наші молоді залізничники переглянули соціалістичні зобов'язання. На честь 50-річчя СРСР вирішили потрудитись ударно. Наприклад, замість тридцяти обіцяних раціоналізаторських пропозицій записали: «Внесемо п'ятдесят, економічним ефектом не менше 5 тисяч карбованців».

Але тут, як кажуть, слова розійшлися з ділом. Судить самі. Екіпажі десяти комсомольсько-молодіжних колон локомотивного депо запланували собі провести 3100 важковагових поїздів і перевезти понад річний план півтора мільйона тонн вантажів. А ці півтора мільйона тонн перевезли за 8 місяців.

Таке розходження зобов'язань і результатів змагання зрозуміле. В депо приходить молодь, освічена і винахідлива. Зараз серед ремонтників масо чимало хороших раціоналізаторів. Це секретар

комсомольської організації інструментального цеху Володимир Долба, слюсар апаратного цеху Семен Курганський та слюсар заготівельного цеху № 2 Анатолій Омельченко. Вони та інші зекономили підприємству 7026 карбованців.

Близько двох тисяч карбованців до цієї суми «внес» слюсар апаратного цеху Віталій Лимоненко, котрий виготовив разом з майстром цеху установку для випробування кремнієвих випрямлячів. Віталій визнано кращим молодим раціоналізатором Управління Одесько-Київської залізниці.

Зобов'язання по перевезенню надпланових вантажів виконано, по економії за рахунок раціоналізації — перевиконано.

С. АНТОНЕНКО,
секретар комітету комсомолу Знамянського локомотивного депо.

СВЯТО МИТЦІВ

БЛИЗЬКО століття тому в нашому степовому краї започатковано український реалістичний театр. Його фундаторами були видатні корифеї сцени, талановиті драматурги і актори М. Л. Кропивницький та І. К. Карпенко-Карий. Відтоді з цих животворних джерел черпають натхнення і майстерність десятки професійних і тисячі аматорських колективів.

В області тепер налічується 710 драматичних гуртків, чотири народних театри. Кращі з них вибороли почесне право взяти участь в обласному святі театрального мистецтва, присвяченого піввіковому ювілею СРСР. Минулої суботи ці торжества почали свою урочисту ходу з Кіровограда від пам'ятника М. Л. Кропивницькому.

Зі словом привітання до присутніх звернулася голова обласного оргкомітету по проведенню свята театрального мистецтва, заступник голови виконкому обласної Ради депутатів трудящих Є. М. Чабаненко.

Цього року наше традиційне свято, — говорять вона, — відбувається напередодні відзначення 50-річчя утворення СРСР. Разом з трудівниками промислових підприємств і будов, лавів і ферм свої дарунки до цієї пам'ятної дати підготували також професійні та самодіяльні колективи області.

Обласне свято театрального мистецтва крокує по містах і селах Кіровоградщини.

В. СТЕПАНОВ,

ТОН ЗАДАЮТЬ ВОСЬМИКЛАСНИЦІ

Синьоока білява дівчина збігла по східцях з другого поверху, напіввідчинила двері учительської і поманила пальцем Івана Григоровича Анікеєва. Класний керівник 8 «а» підійшов.

— Іване Григоровичу, — тасмичне повідомила восьмикласниця Люба Ткачук, — всі 25 комсомольців передплатили «Комунар».

— Молодці! — похвалив учитель, і Люба зникла в гурті школярів, що простували на подвір'я.

ИДЕ ПЕРЕДПЛАТА

Восьмикласниця Молодіжненської середньої школи здружилася з обласною молодіжною газетою ще з минулого року. Гуртом читали її, обговорювали матеріали на шкільні теми, часто на політінформації класний керівник приносить свіжий номер «Молодого комунара». Школярі з цікавістю слухали, про що пише газета. Передплату на 1973 рік доручили провести енергійній, активній комсомолці Любі Ткачук, і вона успішно справилася з дорученням.

М. ЧЕРНИШ,
Молодіжненська середня школа, Долинського району.

«МОЛОДИЙ КОМУНАР» ПРО ДОВЖУЄ РОЗМОВУ ПРО ТЕ, ЯК ЖИВЕ І ПРАЦЮЄ МОЛОДЬ БРАТНІХ СОЦІАЛІСТИЧНИХ РЕСПУБЛІК СОЮЗУ РСР. СЬОГОДНІ — СЛОВО ПРО БІЛОРУСІЮ. СТОРІНКУ ПІДГОТУВАЛИ ПРАЦІВНИКИ РЕСПУБЛІКАНСЬКОЇ ГАЗЕТИ БІЛОРУСЬКОЇ КОМСОМОЛІ «ЗНАМЯ ЮНОСТІ».

ЄДИНИЙ МОЛОДІЙ РАДЯНСЬКИЙ СОЮЗ

Білоруська РСР

навіть чи було кому відоме. Але ось у білоруській лексикі з'явилося нове слово — «Нафтобуд». Саме тоді про село на березі Західної Двіни заговорили як про майбутню білоруських нафтовиків. З різних кінців країни стали прибувати на адресу «Нафтобуду» машини, механізми, обладнання. Комсомол оголосив будову ударною. А сьогодні над Двіною, на місці колишнього села виростає красиве місто. Країні стала відома і така адреса: «Новополоцьк, хімічний комбінат. Всесоюзна комсомольська будова».

У РИТМІ ВЕЛИЧІ

Бесіда з першим секретарем ЦК ЛКСМ Білорусії Володимиром ПОДРЕЗОМ

— Не зовіть мою республіку країною темних лісів! Посмотріте — над нею світяться огні заводських корпусів. Не зовіть мою республіку країною тихих долин. Послушайте — як греміє над нею гомоніть турбін! Так пише в одному з віршів білоруський поет Кастусь Кіріленко. Він точно підмітив характерні риси трудово-го ритму республіки, її стрімкого руху вперед.

— Як новобудови в республіці можна назвати комсомольськими? — Ще донедавна невеличке село Сабодза поблизу дрезнського Полоцька та в Солігорську та хімічного заводу в Гомелі, в шумі турбін Лукомльської ГРЕС, у Бобруйську — там, де споруджується білоруський хімічний комбінат.

В Білорусії продовжується збирання другого хліба — картоплі. На фото: відвантаження картоплі державі в колгоспі «XXII партз'їзд» Соголівського району Гомельської області.

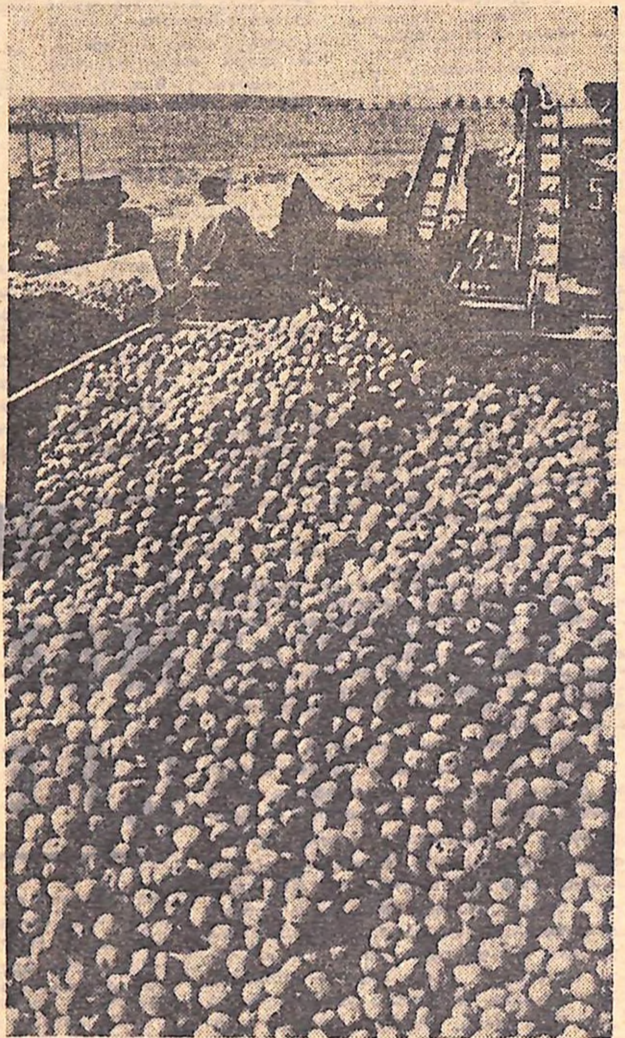

Фото В. МЕЗІНА.

Про Ольгу Корбут після її виступу в Мюнхені писалось так багато, що, боячись повторення, ми пропонуємо рядки із західнонімецької газети «Абендайтунг»: «Улюбленцею публіки стала граціозна Ольга Корбут з білоруського міста Гродно. Коли 17-річна школярка під час вільних вправ саянула діамантовим гімнастичним феєрверком, буря захоплення вибухнула в залі. Після виступу Ольги на брусках буря перетворилась на ураган. Вілважні і бешкетні, вона з такою неймовірною сміливістю літала від перекладнини до перекладнини, що у вражених глядачів перехоплювало подих».

Колектив Світлогорського заводу шутково волокна несе трудову вахту на честь 50-річчя РСР.

На фото: комсомолка Олена СТРИБУК — одна з кращих робітниць ткацького цеху.

ДРУЖБА, ЯКІЙ ПІВВІКУ

ЛЕНІНСЬКИЙ комсомол вважав своїм обов'язком виховувати молодь в дусі неупокореного плавильника революційної пильності, підготовки до захисту Батьківщини. Одна з найбільш яскравих сторінок у воєнно-патріотичній роботі комсомолу Білорусії — його багатоліткова дружба з моряками дівці Червонопрапоного Балтійського флоту.

«ВУЛИЦЯ БЕЗ КІНЦЯ»

Рано-вранці, коли трудовий Новополоцьк стає до роботи, біля площі Будівельників раптом утворилась автобусна «пробка».

«ПЕСНЯРЫ» НА КОЛЕСАХ

КІЇВ. Купити квиток було не просто вже задовго до початку гастролей. Кияни люблять цей ансамбль з братньої республіки, добре знають його по колишніх виступах у цьому місті.

В. ЯШКІН, соліст ансамблю «Песняры».

СПОРТ СПОРТ СПОРТ

Наші стендовики — другі призери

Вже не раз наші стендовики на республіканських змаганнях були в числі найкращих. І в поєдинках у Сімферополі, де провадилась першість Укравди ДСТ «Колос», вони продемонстрували високу майстерність, поступившись лише перед спортсменами Чернігівщини. А в особливому залку недослужним для інших суперників був майстер спорту Валерій Вільний. Він приніс додому

два золоті і одну срібну медалі. То — за північні результати на круглому столі (99 мішеней з 100), під час стрільби по парних цілях. Першого разу Валерій поліпшив рекорди області і республіки, які належали йому ж (серед спортсменів «Колос»). А під час другої вправи повторив рекорди Кіровоградщини і України. В третій вправі (стрільба до промаху) Вільний набрав 18 очок. А перший призер О. Можанко (Житомир) — 19.

В. ТАТАРЧУК.

ШАХИ

На кубок «Спартак»

В Кіровограді закінчився шаховий турнір на кубок обласної Ради ДСТ «Спартак». 16 шахістів взяли участь у змаганнях. Після напруженої боротьби перемогу здобув учень СШ № 11 першорозрядник Павло Яновський. Другий призер — викладач кооперативної училища Володимир Нагорний, третій — вчитель Борис Дубішка.

Г. ДУБІШКА.

Олександрієць Микола ЖЕРЕБЯТЬЄВ працює тренером з легкої атлетики. Десяти його вихованців уже виконали розрядні нормативи. Жеребятьєв і сам продовжує успішно виступати на біговій доріжці на дистанціях 1600 та 5000 метрів.

Фото Н. ЗУБЧЕНКО.

У ЛАБОРАТОРНО СТАНЦІЙНИХ ТЕХНІКІВ ЗАЙШЛА ЖІНКА з десятирічним стажем

Звала своє прізвище і звернулася до Олександра Крючкова: — Мій Сергійко хоче бути судномоделистом. Але він ще нічого не зміг робити. Ви навчите його? — Спробуємо. Але все залежить од цього. — Що для цього потрібно? — Два рази на тиждень хай приходять на заняття секції. Навчимо його добре креслити, розбиратись в схемах, навчимо слюсарської справи. А потім йому під силу й решта речей... І Крючков показав їй моделі кораблів, що були виставлені на столах, шафах, стелажах. — Ой, то це ж фабричні. І що, вони самі можуть плавати? — Як справжні. Бачите, ось гвинти, в середині — маленькі авігуни. Жінка не могла одвести погляду од підводних човнів, теплоходів, крейсерів, авіаносців, тральщиків, шхт. Зроблені з дерева, легкого металу, пластмас, пофарбовані чорним, блакитним, червоним нітролаком, вони прагнули своєю конструкцією, точністю маленьких деталей. Все то зроблено руками юних судномоделистів під керівництвом методиста Олександра Крючкова.

— Виготовимо такі моделі, а потім — на змагання. І вже наяву буде видно, чия робота відмінна, хто найкраще зуміє повести свою яхту чи корабель, — продовжував пояснювати далі Олександр. — Досвідчені спортсмени потім навчаються в морському клубі ДТСААФ. Теж в судномодельній секції. Там у мене ще складніша програма. Так що ваш Сергійко може надіятися на голий фініш. Головна ж в нас мета — привити своїм вихованцям любов до техніки, до морської справи. Чимало колишніх наших учнів тепер інженери, висококваліфіковані робітники, вони — швидше інших стали класними спеціалістами у військових частинах, на кораблях...

Олександр Крючков ще не сказав, що з юнаками, які навчаються на станції юних техніків і в морському клубі, постійно влаштовуються бесіди з історії

флоту, зустрічі з воїнами-ветеранами, які пройшли свій шлях від моряка до кадрового офіцера Військово-Морського Флоту СРСР. Буваючи на спортивних змаганнях в портових містах, хлопці знайомляться з справжніми кораблями, військовими моряками. А ще кожен член секції морського клубу має бути обов'язково спортсменом-розрядником,

ЧЕМПІОН ПОВТОРЮЄ „РЕЙС“...

значником. І вони першими в місті приступили до складання нормативів нового комплексу ГПО. Все це — для ідеального і фізичного гарту майбутніх воїнів...

Якщо говорити конкретно про досягнення Олександра Крючкова і його вихованців, то тут слід нагадати про неабияке сходження за останні два роки. Лише в цьому сезоні Олександр підготував трьох майстрів спорту, стільки ж кандидатів у майстри. В числі тих, хто домігся найвищої майстерності, — учень восьмирічної школи № 8 Віталій Цуканов, учень СШ № 6 Валерій Прочуханов, механік телебачення Юрій Макаренко.

Виступаючи на республіканських змаганнях судномоделистів, хлопці з Кіровограда були бронзовими призерами. Се-

ред переможців обласних, республіканських та всесоюзних поєдинків і працівник ШВЛП Віктор Максимець, студент інституту сільськогосподарського машинобудування Станіслав Стецьківський, учень СШ № 4 Віктор Мельников.

Учень СШ № 24 Олексій Гай-Воронський став чемпіоном республіки серед школярів, коли фінішували спортсмени з моделями підводних човнів з гумовими двигунами. А в серпні до Тули з'їхались найсильніші вихованці клубів ДТСААФ країни, увагу всіх уболівальників привернув кіровоградець Валерій Прочуханов, який виступив за юнацький склад команди України. Разом з представником Красноярска він набрав найбільшу (і однакову) кількість очок на моделях яхт класу «Вільний». Тоді був даний ще один старт. Кіровоградський майстер спорту здобув переконливу перемогу.

Під час республіканських змагань судді визнали найкращою модель військового корабля кіровоградців. Її автор — учень СШ № 9 Олександр Базиленко відзначений дипломом республіканського комітету ДТСААФ.

Розповідаючи про ці досягнення, Крючков знову нагадує:

— На першості України в командному залуку ми завжди були серед призерів. Але чемпіонський титул завоювати не пощастило. І все тому, що не мали гарних моделей підводних човнів. А за це — штрафні очки. І тому зараз ми взялись за виготовлення таких суден. Робимо креслення, почали слюсарні роботи. І вже під час наступних стартів надіємось бути першими в усіх класах... Друга моя зустріч з Олександром відбулась через день. Він знову розповів про Цуканова

і Прочуханова, які ввійшли до складу збірної України. Подарував фотознімок всієї команди спортсменів — школярів Кіровоградщини, яка виступала на першості України в Сімферополі. Показав моделі китобаз «Радянська Україна», крейсера. Потім запросив у майстерню і вийняв із столу мініатюрну торпедну установку (макет, звичайно).

— Дехто не вірить, що її теж зробили школярі і вихованці морського клубу, — сказав не без гордості.

І потім до книжкових полиць, де виставлені журнали «Судостроитель», «Морской флот», «Конструктор», інші зарубіжні та вітчизняні видання. Тут же папки з схемами майбутніх моделей, якіни користуються не лише кіровоградці, а й інші школярі з усіх районів області.

Після цієї «екскурсії» в лабораторії і навчальні класи станції юних техніків він спішив в обласний комітет ДТСААФ.

— Там у мене чергове заняття в морському клубі. Власне, буде тільки бесіда. А практична частина занять — на станції. Ми працюємо разом — і спортсмени клубу, і учні з станції юних техніків. Старші допомагають молодшим, молодші вчаться в більш досвідчених. В нас все спільне — і матеріали для майбутніх моделей, і готові моделі кораблів, і досягнення під час змагань.

Олександр поклав в шухляду мініатюрну торпедну установку. А я подумав: «Спради, отак зразу й не повіриш, що ця «іграшка» може зробити школяр. Це — під силу досвідченому слюсарю». А тоді згадав слова молодого керівника секції юних судномоделистів: «Піонер, який відвідує в нас заняття, креслить краще за випускників середньої школи. Він може стати біля верстака разом з кедаровим робітником зводу і матиме від нього похвалу...»

М. ШЕВЧУК.

м. Кіровоград.

На музичній хвилі

На прохання Л. Осипенко та Є. Поповкіна з села Кожишуватого Новоукраїнського району, восьмикласників із м. Новомиргорода та багатьох інших читачів нашої газети друкуємо лірику з кінофільму «ТІНІ ЗНИКАЮТЬ ОПІВДНІ».

ГЛЯЖУ В ОЗЕРА СИНІЄ

Гляжу в озера синіє,
в полях ромашки рву.
Зову тебе Росією,
єдиною зову.
Спроси, переспроси мене —
миле не земля,
Меня здесь русским именем
когда-то нарекли.

Гляжу в озера синіє,
в полях ромашки рву..
Зову тебе Росією,
єдиною зову!
Не знаю счастья большего,
чем жить одной судьбой:
Грустить с тобой, земля моя,
и праздновать с тобой!

Красу твою не старили
ли годы, ни беда,
Иванами да Марьями
гордилась ты всегда.
Не все вернулись соколы,
кто жив, а кто убит...
Но слава их высокая
тебе принадлежит.

Красу твою не старили
ли годы, ни беда,
Иванами да Марьями
гордилась ты всегда.
Не знаю счастья большего,
чем жить одной судьбой:
Грустить с тобой, земля моя,
и праздновать с тобой!

БАЖАЄМО ЩАСТЯ

Бухгалтеру Устнівського сільського споживчого товариства Вірі Степановій та завідувачу відділом комсомольських організацій Устнівського РК ЛКСМУ Леоніду Гончаренку; робітниці Катерині Пляхотній та секретарю комсомольського бюро автотранспортного господарства об'єднання «Дніпроенерго-

будіндустрія» із Світловодська Григорію Желатому, які вступили в шлюб. Редакція «Молодого комунара» приєднується до найкращих побажань, які адресують Устнівський райком комсомолу та Світловодський міський господарства новопіонерним радянським сім'ям.

За редактора Б. КУМАНСЬКИЙ.

БОБРИНЕЦЬКЕ СІЛЬСЬКЕ ПРОФЕСІЙНО-ТЕХНІЧНЕ УЧИЛИЩЕ № 2

оголошує додатковий прийом учнів на 1972—1973 навчальний рік.

Училище готує: трактористів-машиністів широкого профілю. Строк навчання 3 роки з одержанням загальної середньої освіти; трактористів-машиністів 3 класу. Строк навчання 1 рік; трактористів-машиністів широкого профілю. Строк навчання 2 роки; перепідготовка трактористів на трактор Т-150. Строк навчання 3 місяці.

В училище приймаються юнаки і дівчата. На трирічне навчання приймаються особи після закінчення 8 класів.

На строк навчання один рік приймаються віком не молодші 16,5 років з освітою 8 — 10 класів.

На строк навчання два роки приймаються юнаки та дівчата віком не молодші 15,5 років з освітою 8 — 10 класів.

До заяви слід додати: характеристику з місця роботи чи навчання, документ про освіту, свідоцтво про народження, довідку з місця проживання (або паспорт), три фотокартки (розміром 3x4 см), медичну довідку (форма № 286), автобіографію, направлення з колгоспу (радогоспу).

Початок занять в міру комплектування груп. Учні, прийняті в училище, забезпечуються безплатним триразовим харчуванням, обмундированням, стипендією, постілью, гуртожитком і навчальними посібниками. Адреса училища: м. Бобринець, Кіровоградської області, вул. Димитрова, 1.

ДИРЕКЦІЯ.

показує КІРОВОГРАД П'ЯТНИЦЯ, 29 ВЕРЕСНЯ. ПЕРША ПРОГРАМА. 9.35 — Новини. (М). 9.45 — Інтербачення. Для дітей. «Епітель-Тел».

тель». (Твалі). 10.15 — Концерт. (М). 10.40 — «Шахова школа». (М). 11.10 — Для школярів. Телевізійні художні фільми. (М). 12.10 — Програма документальних фільмів. (М). 17.00 — «Це було в Краснодарі». (Ворошиловград). 19.00 — «Хроніка тижня». (Кіровоград). 18.10 — «Першого жовтня — День учителя». (Кіровоград). 18.30 — «Світ соціалізму». (М). 19.00 — Інтербачення. «Союз неперорунія». Вірменська РСР. (М). 21.00 — Програма «Час». (М).

21.30 — До 50-річчя утворення СРСР. «Вітчизно моя неозора». (К). 22.45 — Вечірні новини. (К). ДРУГА ПРОГРАМА. 11.00 — Телевізії. (К). 11.15 — Телефільм «Гори засвічують вогні». (К). 11.35 — «Шкільний екран». Українська література для учнів 8-го класу. (К). 16.45 — О. С. Пушкін. «Калітська дочка». Навчальна передача з літератури. (М). 17.15 — Для школярів. «Веселі старты». (М). 18.00 — Новини. (М). 18.10 — Коліроче телебачення. «Звучать арфи».

Концерт. (М). 18.30 — Фільм-концерт «Бела Руденко». (К). 19.00 — Інформаційна програма «Вісті». (К). 19.30 — «Чиста криниця». (Харків). 20.45 — «На добраніч, діти!». (К). 21.00 — Програма «Час». (М). 21.30 — Художній фільм «Дожиємо до понеділка». (М). 23.10 — Кубок СРСР з художньої гімнастики. (Алма-Ата). 23.40 — Новини. (М).

Про можливі зміни в програмі вас повідомлять диктори радіо і телебачення.

Наша адреса і телефони

316030 ГСП, Кіровоград-50, вул. Луначарського, 36. Телефони: відповідального секретаря та відділу комсомольського життя — 2-45-33, відділу пропаганди, відділу листів і масової роботи та інших відділів — 2-45-36.

«МОЛОДОЙ КОМУНАР», орган Кіровоградського обкома ЛКСМУ, м. Кіровоград.

Друкарня ім. Г. М. Димитрова, обласного управління по пресі, м. Кіровоград, вул. Глінки, 2.